

MIKES KELEMEN MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM TANTÁRGYVERSENY
2023. március 11., megyei szakasz

7. osztály, magyar tagozat

A tételek kidolgozására szánt idő 3 óra

I. TÉTEL**45 pont**

Olvasd el figyelmesen az alábbi szöveget, majd oldd meg a hozzá kapcsolódó feladatokat/válaszolj a kérdésekre!

A portás – ősz, szemüveges ember, a francia marsallok jellegzetes egyenruhájában – igen szúrósan megnézett, majd rövid gondolkodás után megkérdezte, hogy mi szél hozott ide, ahol a madár sem jár.

– Fölszólítást kaptam – magyaráztam – kutyaoltási ügyben. És az oltási határidő a tegnap lejárt...

– Ez az – felelte a portás rosszállóan –, amikor az állampolgárok nem tartják be a szabályokat, rendelkezéseket. Nos, és ha szabad kérdezni, legalább ma miért nem hozta el a kutyáját?

– Azért – próbáltam védekezni –, mert – nincs kutyám. Az oltást tehát ez nehezíti meg.

– Úgy – nézett végig a portás –, ezek szerint önnek nincs kutyája... És ezek után mit akar?

– Nem akarok semmit – vallottam be –, azt akarom, hogy ne oltás be a kutyát, ami nincs.

– Uram – nyugtatott meg a portás –, menjen békésen haza. A kutyáját minden valószínűség szerint nem is fogják beoltani. Erről kezeskedem.

– Igen ám – érveltem tovább –, de itt van a záradék: „amennyiben a kutya beoltását elmulasztja, szembe találja magát a törvény szigorával”.

– Hát ez megnehezíti a dolgot – ismerte be a portás. – Ön nehéz helyzetben van, de segíteni fogunk. Csak azt mondja meg, hogy mit akar. Szerintem a legokosabb az volna, ha hozna egy kutyát.

Amikor tagadólag ráztam a fejemet, a portáson valamiféle szánakozás vett erőt.

– Először mindenki csökönys – magyarázta –, de aztán megjön a jobbik esze. És hoz egy kutyát.

Én erre röviden, a portásfülke ablakában kifejtettem az elveimet. Nem tartok kutyát oltási alkalmakra. Vagy önmagáért tartom, vagy semmiért.

A portás erre megszigorodott, fölvette a telefonkagylót, és bement:

– Megint itt van egy kutya ember, aki zajong, mert lekészte a határidőt!

Azután hozzám fordult.

– Első emelet, kilences szám...

Fölmentem a márványlépcsőn, a folyosó falán kutyák mozaikképei voltak láthatók. Kopogtam a kilences szoba ajtaján, majd ott álltam egy íróasztal előtt, ahol egy kopasz, vékonydongájú tisztviselő serénykedett. Éppen pecsételt valami iratokat, de a nagyja még hátra volt.

Először köhögtem, majd vakkantottam, végül az íróasztalt kezdtem kaparni.

– Sajnos – szólalt meg végül –, a büntetését nem engedhetjük el. De ha elhozza a kutyát oltásra, az összeget méltányosan fogjuk megállapítani...

– Uram – feleltem –, egy lesújtó hírt kell önnek közölnöm. Nincs kutyám, egyáltalán nincs...

– Hogyan? – kérdezte a tisztviselő egy pillanatra föltekintve. – Hát megdöglött? Látja, ha idejében elhozza, mindezt elkerülhette volna!

– Nem is volt – magyaráztam –, az utóbbi húsz esztendőn kutya nélkül töltöttem el...

A tisztviselő hitetlenül nézett reám, aztán megvakarta a fejét.

– És most mit tegyünk? Ön mit tenne ilyen helyzetben?

(Bajor Andor: A portás bocsánatot kér. Részlet)

1. Milyen problémával érkezik a hivatalba a fenti részlet elbeszélője? 5 pont

2. Miért nem távozik az elbeszélő, miután a portás beismeri, hogy valóban nem olthatják be a nem létező kutyáját? 5 pont

3. Értelmezd a következő részletet!

„Én erre röviden, a portásfülke ablakában kifejtettem az elveimet. Nem tartok kutyát oltási alkalmakra. Vagy önmagáért tartom, vagy semmiért.” 5 pont

4. Mutasd be a portás viszonyulását az elbeszélőhöz 3–4 mondatban! 5 pont

5. Mi bizonyítja, hogy az a hivatali rendszer, amelyben ezek a párbeszéddek zajlanak, nem jól működik?
Fejtsd ki válaszodat 4–5 mondatban! 10 pont
6. Hogyan próbálnád érvényesíteni az érdekeidet az elbeszélő helyében? Fogalmazd meg saját válaszodat a részlet záró kérdésére 4–5 mondatban! 10 pont
- Nyelvi igényesség, szövegkohézió, helyesírás 5 pont

II. TÉTEL

45 pont

Az alábbi részletből kiindulva írd 1–1,5 oldalas naplóbejegyzést az elbeszélő nevében!

„Nem tudtam, ki lakik a házban, soha sem bemenni, sem kijönni nem láttam senkit. Pedig nagyon furdulta az oldalamat a kíváncsiság, és azt gondoltam, hogy aki ebben a házban lakik, az nekem biztosan nagyon jó barátom lenne.

Barátok okvetlenül kellenek az embernek.

Ma azonban, éppen mikor odaértem, kinyílt a ház kapuja, és egy kislány lépett ki rajta. Vékony, szemüveges, szőke kislány. Egyenesen rám nézett, mintha engem várna, aztán riadtan körülkémelt, hátha meglátja valaki. Nem járt arra senki. A kislány rám hunyorított, és intett:

– Gyere.

Nem ellenkeztem, tudtam, hogy nagyon fontos dologról van szó, és utána indultam.”

(Lázár Ervin: *A kislány meg az oroszlanok*. Részlet)

Megjelenés: 10 pont

Összesen: 100 pont